

γος της Βενετίας λελ. 50. Μαρίνα Π. Βάλ-
του δρ. 2. Γωάννα Γ. Μέριμνα δρ. 1. Το-
στερείς Ἀθηνῶν λελ. 40. Χάων δρ. 1. — Το
όλον μέχρι τῆς 30 Μαρτίου δρ. 7,60. Ἄμα
γίνοντο ὅκτω δραχμαί, θά ἐγγράφω καί ἄλλον
ἀπορον. Καί πάλιν ἐξ ἀρχῆς. Ἄλλα νά
στελέτε!

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους
της: Βασιλεῖον τὸν Βουλγαροκόπον (ἔστειλα.)
Ναυτάκι τῆς Χαλκίδος (μὴν ἀνησυχῆς καί
αὐτὰ εἶνε περιττά· μόνον εὐχαριστίας ἔχω διὰ
σέ, πού ἐνεργεῖς μὲ τόσον ζῆλον καί ἀγάπην.)
Θ. Α. Βλῆς. (ἡ ἄλλη κλήρωσις θά γίνη τὴν
15 Ἰουλίου.) Φάτων Τζαβέλλαν (ἔτοιμασε,
διότι θά προκηρυχθῆ ἐντός ὀλίγου.) Ἀσύμα-
τον Τηλέραφον (γὰ εὐχαριστῆς τὸν κληρον
πού σ' εὐνόησεν ἔλαβα.) Μεσημβριῶν Ἀ-
στέρα (πρὸς τὸ παρόν, ὄχι διὰ τὰ ἄλλα, τὸ
σημερινόν φύλλον σὲ πληροφοροῦν.) Ἀεροναυ-
τοπόδον (ἔστειλα.) Ἀιτωκὴν Λύσαν (κ' ἐγὼ
δὲν εἰσεύρω ἀκόμη τί ἀπεφασίσθῃ τὸ βέβαιον
εἶνε ὅτι αἱ ἐξετάσεις φέτος θά γίνοντο ὀλίγον
ἀργότερα.) Ἀγγεῖον (ἀπὸ τώρα; μπόρεῖς νά
μοῦ γράψῃς κάπου-κάπου· συνήθως οἱ φίλοι
μου μόνον τὸν τελευταῖον μῆνα τῶν ἐξετά-
σεων διακόπτον ἢ ἀραιώνουν τὴν ἀλληλογρα-
φίαν των.) Σημάκια τοῦ Ἀβέρωφ (αὐτὴ βέ-
βαια θά εἶνε ἡ λύσις.) Κάριεν (κρίμα! φαί-
νεται ὅτι ἐχάθησαν εἰς τὸ ταχυδρομείον· διότι
δὲν πιστεύω νά ἐνομίσατε ὅτι σὰς ἀπέκλεισα
καί τὰς δύο.) Μέλινα Ἰσιότην (κ' ἐγὼ ἐπι-
ζω νά τοὺς ἀεθίσῃς.) Μανδουλίτσον (ἔλαβα,
εὐχαριστῶ.) Ἑλλῆν Σαρ. (ὡ ἀγορασταί μόν-
ον εἰς τὰς λύσεις τῶν Ἑβδ. Διαγωνισμῶν
συμμετέχον.) Καμέλιαν (σὲ παραπέμπω εἰς
τὸ Ἡ' Κεφάλαιον τοῦ Ὀδοῦ, πού εἶνε τυ-
πημένως εἰς τὸ 1ον φύλλον.) Δανίτσον Ν.Κ.
(γραμματόσημον 5 mill. καί ὄχι ἐνός πρέπει
νά ἐσωκλείῃς μὲ τὴν λύσιν σου.) Θριαμ-
βετόντα Μεγαλοιδεάτην (δὲν εἰσεύρω.) Ρο-
δοπαῖαν Ἑλληνοπούλαν (προφανῶς ἦτο ἀν-
τιγραφή, δηλαδὴ λογοκλοπία, καί ἔλαβα τὰ
μέτρα μου ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ κυρίου.)
Τρελλῆν Νειότην (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.) Μι-
κρόν Ἀργοναύτην (εἶνε συνδρομητής, ἀλλὰ
δὲν εἶνε ψευδώνυμον.) Σενιτεμένο Ἑλληνο-
πόδιο (χαῖρω πού ἔγεινες καλά.) Ἀνδρόφι-
ον Ἀνδριον (δὲν γνωρίζω τὸν ποιητὴν.) Φιλόπα-
των Ἰωάν (ἔστειλα.) Φασιανόν (ναί, προ-
φθάνεις.) Ἀἶραν τοῦ Ἐυδοίου (ἔλαβα, εὐχα-
ριστῶ.) Χάωνα κλπ. κλπ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 29
Μαρτίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πει-
ραιῶς μέχρι τῆς 19 Ἀπριλίου ἐκ τῶν Ἐπαρ-
κτικῶν μέχρι τῆς 26 Ἀπριλίου ἐκ τοῦ Ἐξω-
τερικοῦ μέχρι τῆς 14 Μαΐου.

Νέος Διαγωνισμὸς Δύσεων

[Κατὰ τὰν ἀνωτέρω προκηρυχθέντα, ἀπὸ σή-
μερον ἀρχίζει ὁ νέος 125ος Διαγωνισμὸς τῶν
Δύσεων. Εἰς τοῦτον δύνανται νά λάβουν μέ-
ρος καὶ οἱ ἀνευ ψευδωνύμου συνδρομηταί,
ἀποστέλλοντες ἐν δευτελείῳ γραμματόσημον
μαζὶ μὲ κάδον τῶν λύσεών των.]

170. Δεξιγράφος λογοποιτικῶς

Ἀπὸ ἐν το μόνον ἀποτελοῦμαι,
Ἀράχνη, μέλισσα, μύγα καλοῦμαι.

171. Συλλαβογράφος

Φθόγγον μουσικόν
Μὲ ποταμὸν ἐνόησα,
Κι' ἄλλον ποταμὸν
Ἀμέσως φανερόν.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ὀνειροπόλου Φρυγῆς

172. Πυραμῖς,
Οἱ σταυροὶ φυτόν ἀνερπυτικόν.
+ = Λύσον χρησίμου.
* + * = Πτηνὸν ὑδροβίον.
** + ** = Ἀρχαῖος ἥρωε.
*** + *** = Τυτάν.
**** + **** = Βασιλεῖσα Ἀμαζόνων.

173. Ἐπιγραφή

Ο Ο Σ Ο Η
Α Ε Α Ε Τ
Ν
Θ Λ
Π Τ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

174-176. Κενυρμένα καὶ ἀνεστραμ-
μένα ὀνόματα πόλεων.

- 1.—Ὁ δάσκαλός σου λέγει, Κόϊτσο, γρῦ
πῶς εἶπες εἰς τὰς ἐξετάσεις!
2.—Καὶ τὸ αἶμα λοιπὸν πάγοιεν;
3.—Τί ἄραγε, Μαρία, θά φάγωμεν;

177. Διπλῆ Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχαῖα γράμματα τῶν κάτωθι ζη-
τούμενων λέξων ἀποτελοῦν θεῶν τῶν ἀρχαίων,
τὰ δὲ τελικὰ θεῶν.

- 1, Θεά. 2, Γυνή τῆς Π. Γραφῆς. 3, Νη-
σος τῆς Εὐρώπης. 4, Πόλις τῆς Κρήτης. 5,
Ὅρος τῆς Ἀσίας ἱερῶν.

178. Γρίφος

μω μω ρεε ρεε ρεε
μω μω ρεε ρεε ρεε
μω μω ρεε ρεε ρεε
μω μω κε ρεε ρεε ρεε
μω ρεε ρεε ρεε

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Ἐποστηρίζει τὸν Ἐνωτικὸν Συνδυασμὸν!
Ἐνωθεῖσα μετ' αὐτοῦ καὶ ἄλλον πανισχύρων
συλλόγων, κατέρχεται εἰς τὸ δημοψήφισμα τοῦ
1911.—Πᾶς πληρῶν 1,20 κατὰ τριμηνίαν
δύναται νά συγκαταλεχθῇ εἰς τὸ ψηφοδέλιον
κατόπιν κληρώσεως δέκα, ἐξ ὧν τρεῖς ἀρχη-
γοί.—Προκηρυχθῆσονται διαγωνισμοὶ μετὰ τῶν
ὑπάρχον μετὰ πλοῦσια δάρα.—Πληθυνόμε-
νων τῶν διορισμῶν, θεωροῦμεν περιττὴν δημο-
σιεύσιν των ἐν Διαπλάσει.—Τιτλοφοροῦνται
Κόμητες: οἱ ὑπουργοὶ Βαρόνοι: Βολταῖρος
(προβιβαζόμενος πρέσβης), Σαρμακὴ Ἀἶρα,
Διάπλασις Μέλλοτος, Χρυσοδόστουχη, —Πρω-
τεῖτα στοὺς Ἐνωτικῶς.—Πλείονας πληροφο-
ρίας παρὰ Δεινοπαθομένης Ἑλλάδος, Βό-
λος Ρ. Ρ.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Θεομαρτυρίας Ἑλλάδος

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἑλένη Κ. Στρούβα, Ἰω-
άννα Γ. Μιμήρη, Κ. Γ. Βιτωλίδης, Χ. Γ. Παπῆς,
Ἄσπρος Κορμας, Καλλιόπη Μαυρίκου, Ἀ. Π.
Βερδίκης, Μαργαρίτα Ροδογιάννη, (15, 16), Μαρία
Π. Βολταῖρος.

ΕΒΕΤΕΡ (Ἀργίλας): Ἀστὸν Ἐπερινόν.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Γ. Ν. Τζοβενής.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Π. Κ. Οικονομίδης (15) Γ. Χρη-
στοδίου (16).

ΚΥΔΩΝΙΩΝ: Α. Α. Μοραϊτίλης.
ΚΗΦΟΛΩΝ: Κ. Κομνηνῶν, Σουλφίς, Κάριεν.
ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: Θ. Γ. Κουσιδής.
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ: Σοφία Μόσχον, Αἰλκα Λαο-
δίκου, Βεγγυῖα Σασσοῦ, Κ. Λάρας, Ἐθαγγελία Σου-
ρῆ, Λεοπόνα Κ. Μανδύλη, Εἰση Ἀνακίη, Κα-
λλιόπη Πηλοῦσα, Γ. Σπυριδίου, Μαρίνα Γ. Λαμνα-
τίτη, Λευκὴ Θά, Ἄννα Κανθὰ, Κερκυραϊκὴ Ἀἶρα,
Μ. Π. Γιαννοπούλου, (15), Βασιλεῖσα τῆς Κύπρου (15).

ΠΥΡΡΟΥ (Βουλγαρίας): Πουλιχέρια Π. Μου-
στογιάννη (15-16).
ΡΑΜΦΙΟΥ: Ἐθέρεια Κ. Μανδύλη.
ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΥ: Ἀ. Β. Ἐπιτόπου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὸν εὐχρόνον ὄρθην τὴν λύσιν τῶν ὀνομάτων ἐπιθῆ-
σαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐληρωθήσαν οἱ εἰς
τρεῖς: ΠΑΥΛΟΣ Δ. ΚΑΝΙΩΡΗΣ ἐν Κορίνθῳ,
ΚΑΛΑΙΟΠΗ ΜΑΥΡΙΚΟΥ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Γ. ΣΤΑΞΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ὁδὸς
Μίσης 39 ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐνεργεῖ
ἐξ ἡμέρας, οἱ δὲ ἄλλοι δύο διὰ μίαν τριμηνίαν ἐκ-
ατος. Ὅλοι ἀπὸ τῆς Ἀπριλίου.

Πλεονάζον δρ. 9,40 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμὸν.
Οἱ ἀποστέλλοντες ἀνευ δεκαλείπτου τὴν λύσιν ἀνε-
παφίρονται, οἷνε οἱ ἀποστέλλοντες πενταλείπτου ἀνε-
δεκαλείπτου. (Γραμματόσημον ὀφθαλμικὸν 10 πάρας
ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά· ὅτε διὰ 10 λεπτά χρειάζεται
γραμματόσημον 20 πάρας.)

7, ἔξάμ. δρ. 4. — Ἐξωτερικοῦ ἔτησι δρ.
10, ἔξάμ. δρ. 5. (1Α', 61-62)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΟΞΑ Ὑποψήφια
Δημοψήφισματος

Συγγαίρω θερμῶς τοὺς βραβευθέντας, ἰδιαι-
τέρως Γλυκίαν Ἑλλάδα, Κερκυραϊκὸν
Ἀστέρα καὶ Βασιλεῖσαν τῆς Κύπρου. — Κερ-
κυραϊκὴ Ἀἶρα. (Α1,69)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ 18ου ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 145]

ΑΘΗΝΩΝ: Χ. Σούλης, Γ. Ν. Κομνηνοπούλου,
Γ. Ν. Σκιάθης, Ε. Γ. Ζοφάντος, Ἐλένης Κ. Κυρια-
κοῦ, Ν. Α. Μελισσανός, Θαιλασία Ἀἶρα, Ἀδμαν-
τίνα Α. Τριανταφυλλίδου, Γ. Εμ. Μανουσιάνης, Π.
Χριστοφορίδης, Ζ. Μ. Κάλως, Α. Γ. Στασινοπούλου,
Γ. Σ. Ἀποστολάκης, Ἀντ. Δ. Ρικάρης, Δουκία Δ.
Παναγιωτακοῦ, Ἀγγ. Ρώτης, Π. Μ. Κωνσταντι-
νίδης, Ν. Φ. Κλήρης, Ν. Σ. Ἀποστολάκης.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ν. Π. Ἡρώτης, Σ. Γ. Φωτοπόου-
λος, Μ. Μανουράκη, Σοφία Βαρέγγη, Χρηστ. Ρηγί-
νου, Κ. Καταμαντῆ, Ἀττικὴ Ἀἶρα, Σ. Α. Ἀντωνιάδης.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Πηλ. Ἀν. Ταγοῦς.
ΑΝΔΡΟΥ: Π. Α. Χρηστοπούλου.
ΒΟΛΟΥ: Σ. Κυριακοῦ, Σ. Μιχαηλίδης.
ΒΡΑΧΑΤΙΟΥ: Ἐλευθερία Γ. Νικολαΐδου.
ΣΑΚΥΝΘΟΥ: Περικλῆς Α. Ζῶν.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Δουκίσα τοῦ Ἀντιγίου, Μ. Ν.
Κουμοτσῶς.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Α. Τηλερίδης, Χάων, Ζήνων ἡ Ἡ-
ρώτης.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Δουκία Χ. Κυριακοῦ, Ἀ-
ναστασία Ἀνθ. Πηλοῦσα.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Β. Α. Οικονομολοῦ, Π. Γ. Ἀν-
τιμοστοπούλου, Π. Α. Κωνιάδης (16), Ἀ. Α. Κα-
νιῶρης, Μιγ. Α. Γούκας.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Ἐνὸς χορῆς ἐπιγραφῆν, Χρ. Κα-
ρασιγιάννης.

ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Θ. Σπ. Δημόπουλος, Β. Α. Ράδης,
Β. Γ. Πολυμοσχάκης.

ΠΑΤΡΩΝ: Χ. Γ. Χαράλαμπος.

ΠΥΡΡΟΥ: Ἀποφίλιτος, Ἀικατερίνη Γ. Σπανδοῦ,
Φωφὸ Ν. Τζοβῆ, Φρ. Ν. Σαλάρας, Φώτ. Θεοδ. Χρ.
Μουστακοῦ, Θ. Α. Βληζιώτης, Ἑλλη. Σαρίδου.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἀφροδίτα Θάλασσα.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γ. Γ. Τζωάνης, Γ. Ν. Κωτσῆς, Α.
Γ. Λάμπου, Χρ. Α. Γεωργιάδης, Ἑλλη. Μαργαρίτα
Μ. Ἡβέρτα, Ἀντ. Β. Βλαχουτάνης, Ἑλληνικὴ Δόξα,
Μ. Μανουρίνης, Χρ. α. Ζάχος.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔσοχον παιδικὸν περιοδικὸν συγγραμμά, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὀφθαλμοῦ
καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωμά ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΛΗΡΩΤΕΑ
Ἐσωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ:
Ἐτήσιον... δρ. 3,- Ἐτήσιον... φρ. 10,-
Ἐξάμηνος... 4,50 Ἐξάμηνος... 5,50
Τριμηνος... 2,50 Τριμηνος... 3,-
Δι συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην Ἰανουαρίου μηνί.
Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος
Ἐν Ἀθήναις, 9 Ἀπριλίου 1911
Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 19

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ JULES CHANCEL)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ' (Συνέχεια)

Περὶλήφης τῶν προηγουμένων: — Ὁ
μικρὸς Λουδοβίκος Κορμας, φυλακισμένος ὡς
ἐνεχόμενος εἰς τὴν ἐναντίον τοῦ Πρώτου Ὑ-
πατοῦ συνομοσίαν, γράφει ἀπὸ τὴν φυλακὴν
πρὸς τὴν προτάτριάν του, τὴν κυρίαν Σάν-
Ζέν, καὶ τὴ ἐκδέχεται πρὸς ἀκριβῆσιν ἀντίβη ἢ
ἰσοπορία. Ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν μαθη-
τοῦ δὲν εἶνε ἔργος, ἀπεῖναι μετὰ τοῦ σὺζύ-
γου της, τοῦ στρατηγοῦ Ἀσφέμμο, εἰς τὰ
ἀνάτορα τῶν Κεραμεικῶν καὶ παρακαλεῖ τὸν
Βοναπάρτην νάποφιλιάσῃ τὸν ἀδίκως κρα-
τούμενον. Ὁ Βοναπάρτης δὲν ἀποκρίνεται νά
πεισθῇ περὶ τῆς ἀδουότητος τοῦ μικροῦ Κορμα,
ἀλλ' ἡ κυρία Σάν-Ζέν τῷ δίδει νάναγνώσῃ
τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὅποιαν ἔλαβε ἀπὸ ὀλίγον
ἀπὸ τὴν φυλακὴν.

Ὁ Βοναπάρτης ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν,
τὴν ὅποιαν τῷ ἔστεινεν ἡ στρατηγίνα, τὴν
ἀνέγνωσε μὲ προσοχὴν, ἐγράφαεν ἐπ' αὐ-
τὸν μερικὰς λέξεις δυσαναγνώστους καὶ
ἐκτύπησε τὸ κοῦδουσι.
— Μπουριέν, εἶπε πρὸς τὸν γραμμα-
τέα του, ὁ ὁποῖος ἔσπευσε νά εἰσέλθῃ νά
ὑπακούσῃ ἀμέσως νά πάροισ ἀπὸ τὴν Κον-
σταντινὴν τὸν παῖδα τοῦ στρατοῦ Κορμα,
ἐνεχόμενον εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὁδοῦ
Σαιν-Νικαίην, καὶ νά μοῦ τὸν φέρουσι
εἰδῶ.

— Πολὺ καλὰ, πολὺτα Ὑπατε.
Μετὰ τοῦτο ὁ Βοναπάρτης, στραφείς
πρὸς τὴν κυρίαν Σάν-Ζέν, τῇ εἶπεν:
— Εἰσθε εὐχαριστήμενη, κυρία; Θάνα-
κρίνω μόνος μου τὸν πρόστατευόμενον
σας. Ἐν τῷ μεταξύ, θά μοῦ ἐπιτρέψετε
νά σὰς προσφέρω, καθὼς καὶ εἰς τὸν Ἀσ-
φέμμο, ἕνα φλυζάνι καφέ.

— Εὐχαριστῶς, πολὺτα Ὑπατε, ἀπε-
κρίθη ἡ κυρία Σάν-Ζέν.

Καὶ ἐνῶ ὁ Βοναπάρτης ἐκένωνε μόνος
του τὸ εὐώδες ποτὸν, πάντοτε ἔτοιμον
εἰς ἕνα μεγάλο μπικί, ἡ στρατηγίνα
εἶπε σιγὰ πρὸς τὸν σύζυγόν της:
— Τὰ εἶδες τὰ; Ἐγὼ ξέρω τί λέγω
καὶ τί κάνω! Νά πῶς με ἀκούσε ὁ Κον-
τοδεκανεῖς!

Κατόπιν ἡ συνομοσίαν περὶ τῶν ἀχι-
ζόντων κυριασικῶν, προσελάθει εἰκασίτε-
ρον χαρακτήρα καὶ ὁ ἀπαιτούμενος χρό-
νος διὰ νά μεταφερθῇ ἀπὸ τὴν φυλακὴν
ὁ μικρὸς Κορμας, παρήλαε γαῖες νά τὸν
ἐννοήσουν.

Ὁ Ἀσφέμμο ὠρίλησεν ὀλίγον, διότι,
μὲ ὀλίγη τὴν φιλίαν, τὴν ὅποιαν τῷ ἔ-
δειχνε πάντοτε ὁ
Ναπολιεὼν, ἐμπρὸς
τοῦ ἦτο κάπως συν-
εσταλμένος. Ἡ κυ-
ρία Σάν-Ζέν ὅμως
δὲν εἶχεν αὐτὸ τὸ
ἐλάττωμα. Μὲ ὀ-
λίγη της τὴν ἀνεσί-
καὶ μὲ ὀλίγη της
τὴν ἀφέλειαν ὠμί-
λησε πρὸς τὸν νι-
κήτην τοῦ Μαρέγ-
κου, μὴ παραλει-
ψασα μάλιστα νά
ὑπενηθίση καὶ τὴν
ἐποχὴν κατὰ τὴν
ὅποιαν ἦτο καντι-
νιέρα.

— Μπα, μπα;
ἠρώτησεν ὁ Βονα-
πάρτης μ' ἐνδια-
φέρον, ὁσφραίνόμε-
νος τὸν καφέ του·
πήγατε καὶ εἰς τὸν
πόλεμον, κυρία;

— Λιγὰκι! Ἐ-
καμα ἐπὶ Βερντέν,
εἶπε ἡ κυρία Σάν-
Ζέν. — Δὲν εἶμαι
παῖς! (Σελ. 150, στίχ. α')

Ὁ Βοναπάρτης,
ἀποτόμως κατὰ τὴν
συνήθειάν του, ἤρχιεν ἀμέσως τὴν ἀνα-
κρίσιν.
— Τί ἔλαμνες, καὶ τοῦ στρατοῦ, τὴν
ἐσπέραν τῆς 24 εἰς τὴν ὁδὸν Σαιν-Νικαίην;
Ὁ Λουδοβίκος δὲν ἀπεκρίθη ἀμέσως
ἀλλ' ἡ κυρία Σάν-Ζέν τὸν ἐνεθάρρυνε.
— Μὴν τὰ γάνεις, μικρὲ, τῷ εἶπεν
ὁ Πρώτος Ὑπατος. εἶνε καλὸς καὶ δι-
καιὸς πᾶς του ὅλη τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ παιδίον τότε τὸ ἀπεφάσισε. Δι-
ήγηθη ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς τρομε-
ρῆς ἐκείνης ἐσπέρας: τὰς μυχταίας του

Μάλιστα! Ἐδῶ-πάνω, ἐπὶ μπρά-
τσου.
Διὰ νά δεῖξῃ τὴν ἐγδοξὸν οὐλίαν, ἡ
ἀγαθὴ γυναῖκα ἠτοιμάσθη νά σηκώσῃ τὸ
μάνικι τῆς ὅσον ὑψηλὰ ἐχρειάζετο ἀλλ'
εἰς νεῦμα τοῦ Ἀσφέμμο ἀπεγνωσμένον,
ἐκρατήθη.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην κάποιος ἐκτύπη-
σε μὲ συστολήν τὴν
θύραν τοῦ γραφείου.

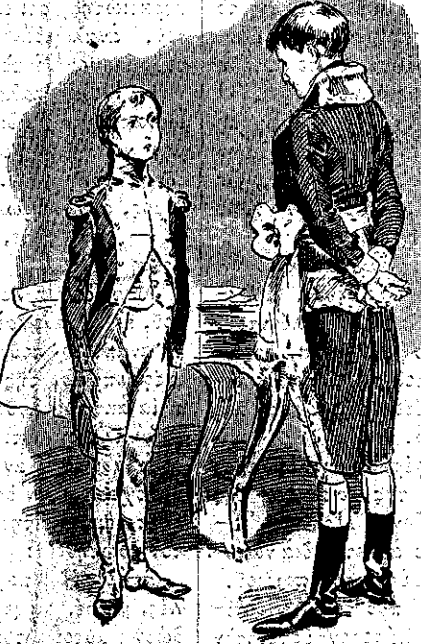
— Ἐμπρός! εἶ-
πεν ὁ Βοναπάρτης.
Εἰσεῖλθεν ἕνας
ὑπασπιστής, ὁ ὁ-
ποῖος τῷ ὠρίλησε
σιγὰ ὁ Βοναπάρ-
της ἔκαμε νεῦμα,
καὶ δύο στρατιῶται,
οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο
παρὰ τὴν θύραν,
παρεμέρισαν διὰ νά
περάσῃ ὁ Λουδο-
βίκος.

Ἐκπληκτός, σα-
στιμένος ὁ μικρὸς
εὐρέθη ἀπέναντι
τοῦ Πρώτου Ὑπά-
του. Εἶδεν ὅμως
τὴν κυρίαν Σάν-
Ζέν, ἡ ὅποια τοῦ
ἐγαμογελοῦσε, καὶ
ἡ παρουσία τῆς
προστρατίας του

τὸν ἐνεθάρρυνεν.
Ὁ Βοναπάρτης,
ἀποτόμως κατὰ τὴν
συνήθειάν του, ἤρχιεν ἀμέσως τὴν ἀνα-
κρίσιν.

— Τί ἔλαμνες, καὶ τοῦ στρατοῦ, τὴν
ἐσπέραν τῆς 24 εἰς τὴν ὁδὸν Σαιν-Νικαίην;
Ὁ Λουδοβίκος δὲν ἀπεκρίθη ἀμέσως
ἀλλ' ἡ κυρία Σάν-Ζέν τὸν ἐνεθάρρυνε.
— Μὴν τὰ γάνεις, μικρὲ, τῷ εἶπεν
ὁ Πρώτος Ὑπατος. εἶνε καλὸς καὶ δι-
καιὸς πᾶς του ὅλη τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ παιδίον τότε τὸ ἀπεφάσισε. Δι-
ήγηθη ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς τρομε-
ρῆς ἐκείνης ἐσπέρας: τὰς μυχταίας του

προσπαθείας δια να ἰδῆ τὸν Βοναπάρτην, τὴν κατάβασιν τοῦ δια τοῦ φεγγίτου, τὴν πάλην του με τὸν δολοφόνον καὶ τέλος τὴν ἔκρηξιν, ἡ ὁποία τὸν ἐξήπλωσεν ἀναίσθητον ὑπὸ τὰ εἰρήπια τῆς οἰκίας.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς διηγῆσεως, ὁ Πρῶτος Ὑπατος ἐπεριπατοῦσε κατὰ μὴκος καὶ κατὰ πλάτος τοῦ δωματίου, με τὴν χεῖρα εἰς τὴν ράχιν. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐσταματοῦσε δια να συμβουλευθῆ τὰς ἀναφορὰς τῆς ἀστυνομίας, ἀνοικτὰς ἐπὶ τοῦ γραφείου του, κί ἐφαίνετο οὐμυμένος.

— Φθάνει! εἶπεν ἔξαφνα. Καὶ καλέσας πάλιν τὸν Μπουριέν, τὸν ἠρώτησε:

— Ποῖος ἦτο λογίας τῆς φρουρᾶς εἰς τὸ παλάτι τὴν ἑσπέραν τῆς 24ης, εἰς τὰς ὀκτώ;

— Ὁ λογίας Μπαρμπώ, πολίτα Ὑπατε.

— Καλά. Νὰ ἐρωτηθῆ ὁ λογίας Μπαρμπώ καὶ να πιστοποιηθῆ ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ τοῦ γεγονότος.

Τούτο λέγων ὁ Βοναπάρτης, ἔδωκε μίαν σημειώσιν εἰς τὸν γραμματέα του, ὁ ὁποῖος ἐξῆλθεν.

Ἀγωνιώδης σιγὴ ἐβασίλευσεν εἰς τὸ γραφεῖον ἐφ' ὅσον ἐπερίμεναν τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ γραμματέως. Οὔτε αὐτὴ ἡ κυρία Σαν-Ζέν δὲν ἠμίλησε λέξιν. Ὁ Λουδοβίκος ἐστέκετο ἤρεμος καὶ ὠχρὸς ἐνώπιον τοῦ γραφείου. Ὁ δὲ Ναπολέων ἐξηκολούθησε νὰ βηματίζῃ ἀνησυχῶς, ὡς λέων ἐντὸς κλωδοῦ, ψιθυρίζων κάθε τόσο λέξεις ἀκαταλήπτους.

Ἐπιτέλους ὁ Μπουριέν ἐπανῆλθε.

— Τὸ γεγονός εἶνε ἀληθές, ἀνήγγειλεν ὁ γραμματέας τοῦ Ναπολέοντος. Ὁ λογίας Μπαρμπώ ἐνθυμεῖται, ὅτι ἐνας παῖς τοῦ στρατοῦ παρουσιάσθη εἰς τὴν εἰσόδον τὴν ἑσπέραν τῆς 24ης, καὶ ὅτι τὸν ἐπέταξεν ἔξω.

— Διατί δὲν ἀναφέρεται διόλου αὐτὸ τὸ περιστατικὸν εἰς τὰς ἀναφορὰς τῆς ἀστυνομίας; ἀνέκραξεν ὁ Πρῶτος Ὑπατος. Καὶ ὁμῶς εἶνε ἀρκετὸν δια ναποδείξῃ τὴν ἀθωότητα αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ.

Κατόπιν, σταθεῖς πρὸ τοῦ Λουδοβίκου, με ὀλωσδιόλου διάφορον ὕψος, τὸν ἠρώτησε:

— Διατί, μικρέ, διεκινδύνεσας τὴν ζωὴν σου δι' ἐμὲ;

— Δὲν ξέρω! ἀπεκρίθη ἀφελῶς ὁ Λουδοβίκος.

— Δὲν μοῦ εἶπες τὴν ἄλλην φορὰν ὅτι εἶσαι ἐχθρὸς μου;

— Μάλιστα, πολίτα Ὑπατε.

— Τότε λοιπὸν;

Ὁ Λουδοβίκος ὤψωσε τὴν κεφαλὴν, ἠτένεσε τὸν Ὑπατον καὶ ἀπεκρίθη:

— Δὲν εἶμαι πιά!

Ὁ Βοναπάρτης ἐμειδίασε, τὸ πρόσωπόν του ἐλαμψε καί, στραφεὶς πρὸς τὴν στρατηγίαν Λαφέμπρ:

— Εἴχατε δικη, κυρία! εἶπε. Μοῦ φαίνεται ὅτι ὁ νέος αὐτὸς εἶνε ἀθῶος, ὅτι μάλιστα τοῦ ἠρωσίου εὐγνωμάσθη δια τὴν πρὸς ἐμὲ ἀφοσίωσίν του. Ἀλλὰ πρὶν τοῦ τὴν ἀποδείξω, θὰ τοῦ κάμω ἀκόμη μίαν ἐρώτησιν.

Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν Λουδοβίκον, τὸν ἠρώτησε:

— Στρατιώτα, ἂν ὄσα μοῦ διηγῆθῃς εἶνε ἀληθινά, γνωρίζεις τοὺς ἐνόχους;

— Ὁχι, πολίτα Ὑπατε.

— Πῶς ἐμαθες λοιπὸν ὄλας τὰς λεπτομερείας τῆς ἀπαθείρας;

Ἐδῶ δια τὸν Λουδοβίκον ἦτο ὁ κόμπος καὶ ἡ ἀμνηστία! Φοβούμενος μὴπως ἡ ἀπάντησίς του ἠθελεν ἐκθέσει τὴν μητέρα του, ἐσιωπούσε.

— Μίλησε λοιπὸν, ἀνόητε! ἀνέκραξεν ἡ κυρία Σαν-Ζέν, θυμωμένη δια τὴν τροπὴν, τὴν ὁποίαν ἐλάμβανε ἡ ἀνάκρισις, τὸσον ἐνοικὴ ἕως τώρα δια τὸν προστατευόμενον της.

Ὁ Λουδοβίκος ἐσκέφθη ἀκόμη ὀλίγον καὶ ἐπιτέλους εἶπε με ἀπόφασιν:

— Πολίτα Ὑπατε, δὲν εἰμπορῶ ναποκριθῶ εἰς τὴν ἐρώτησιν ποῦ μοῦ κάμνετε ἀλλὰ σὰς δίδω τὸν λόγον μου ὡς στρατιώτης, ὅτι ἂν με ἀφίσετε ἐλεύθερον, ἀναλαμβάνω να σὰς παραδώσω τοὺς ἐνόχους ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

— Πολύ καλά, ἔστω! ἀπεκρίθη ὁ Βοναπάρτης μειδιῶν. Δὲν θὰ ἦτο ἀσχημὸν να παίξω μὴ φάρσα εἰς ἐκεῖνον τὸ ζῶον, τὸν Φουσε... Μικρέ, εἶσαι ἐλεύθερος, ἀλλὰ ἔχω τὸ λόγο σου!

— Τὸν ἔχετε, πολίτα Ὑπατε! ἀπεκρίθη ὁ Λουδοβίκος Κορμαῖς.

Μετ' ὀλίγα λεπτά, ὁ παῖς τοῦ στρατοῦ, ἐλεύθερος καὶ εὐτυχῆς, ἐξήρχετο ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Κεραμεικοῦ μετὰ τοῦ Λαφέμπρ καὶ τῆς κυρίας Σαν-Ζέν, ἡ ὁποία ἀκτινοβολοῦσεν ἀπὸ τὴν χαρὰν της.

Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ποῦ ἀνήρχετο εἰς τὸ ἀμάξι της, ἀνήσυχος κάπως δια τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει ὁ προστατευόμενός της, ἡ ἀγαθὴ στρατηγίνα τὸν ἠρώτησεν:

— Ὡς εἶδω πᾶμε καλά. Μὰ δὲν μοῦ λές, μικρέ, θὰ μπορέσης τώρα να παραδώσης αὐτοὺς τοὺς κακούργους εἰς Βοναπάρτην;

— Ἦσυχάστε, πολίτις, ἀπεκρίθη ὁ Λουδοβίκος: σὲ τρεῖς ἡμέρας θὰ τοὺς ἔχη!

— Μὰ εἶσαι βέβαιος;

— Ἀφῶ ἔδωσα τὸν λόγον τῆς στρατιωτικῆς μου τιμῆς!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'. Ο ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

Τρεῖς ἡμέρας! Ὁ Λουδοβίκος εἶχε τρεῖς ἡμέρας δια να ἐκπληρώσῃ τὴν ρητὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει εἰς τὸν Βοναπάρτην. Ἦσαν ὀλίγαι ἀλλὰ καθὼς θὰ ἴδωμεν, ὁ παῖς τοῦ στρατοῦ εἶχεν ἤδη τὸ σχέδιόν του, τὸ ὁποῖον

συνέλαβεν, ἐμελέτησε καὶ ὠρίμασε κατὰ τὰς μακρὰς νύκτας τῆς φυλακῆς.

Κατ' ἀρχὰς ἐπήγγεν εἰς τὸν Δεσπρῶ καὶ τὴν Λευκοθέαν, δια να τὸν ἰδοῦν ἐλεύθερον καὶ να ἠσυχάσουν. Ὁ χοροδιδάσκαλος καὶ ἡ χορεύτρια τὸν ὑπεδέχθησαν με τὴν ἐκπληξίν καὶ τὴν χαρὰν ποῦ φαντάζεσθε. Ἀλλ' αἱ ὄραι τοῦ Λουδοβίκου ἦσαν μετρημέναι καὶ πολὺ γρήγορα ἄφισε τοὺς φίλους του.

— Ναί μὲν εἶμαι ἐλεύθερος, τοῖς εἶπεν, ἀλλ' ὑπὸ ἓνα ὄρον, ποῦ μοῦ εἶνε ἀδύνατον να σὰς φανερώσω πρὸς τὸ παρὸν.

— Μπᾶ, μπᾶ; ἔκαμεν ἡ Λευκοθέα πειραχθεῖσα: ἔχεις τώρα μυστικὰ καὶ ἀπὸ μᾶς;

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Λουδοβίκος ἀδιστακτικῶς, διότι τὸ μυστικὸν αὐτὸ δὲν ἀνήκει μόνον εἰς ἐμὲ. Ἄς εἶνε ὅμως σὲ τρεῖς ἡμέρας θὰ τὰ μάθετε ὄλα! Ἄντιο!

Καὶ ἔφυγεν, ἀφίτων τὴν φίλην του εἰς μεγάλην περιέργειαν καὶ τὸν Δεσπρῶ εἰς ἔκστασιν.

Ἦτο περίπου ἡ πέμπτη ὥρα τοῦ ἀπογεύματος, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν παύσαν τῆς γῆρας Κορμαῖ. Ὀλίγον ἐλειψεν να λιποθυμήσῃ ἀπὸ τὴν χαρὰν της ἡ διευθύντρια, ὅταν εἶδὲ τὸν υἱὸν της εἰς τὴν αἴθουσαν, ἔρημον ἐκείνην τὴν ὥραν πελατῶν.

— Ἀχ, καλὴ μου μαμμά! ἀνέκραξεν ὁ νέος ὀλίγων τὴν μητέρα του εἰς τὰς ἀγκάλας του. Φοβήθηκα πῶς δὲν θὰ σε ξαναβλέπω ποτέ!

— Κ' ἐγώ, παιδάκι μου, κ' ἐγώ! Μὰ να τώρα, δόξα σοι ὁ Θεός, εἶσαι δῶ!...

Μετὰ τὰς πρώτας διαχύσεις, ἡ γῆρα ἤρχισε να τὸν ἐρωτᾷ ἀγωνιώδως:

— Μὰ τί συνέβη λοιπὸν;... Πέ μου γρήγορα... γιατί σὲ εἶχαν φυλακίσῃ;... Δὲν πιστεῦω να ἔκανες κανένα κακὸ... Δὲν φορὲς ἦλθα εἰς τὴν φυλακὴν σου κ' ἐπροσπάθησα να σε ἰδῶ... ἀλλὰ φυσικά, εἰ ἄνθρωποι τοῦ καταραμένου Βοναπάρτη μοῦ τὸ ἀπηγόρευσαν καὶ μοῦ εἶπαν ὅτι εἶσαι «εἰς ἀσπληρὰν ἀπομόνωσιν»... Ἀχ, συλλογίσθηκα, ὁ κακούργος θὰ να μούτὸν σκοτώσῃ καὶ τοῦτον σὸν τὸν πατέρα του!

Ὁ Λουδοβίκος ἀπεσπᾶσθη σιγὰ ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς μητέρας του.

— Μαμμά, τῆς εἶπε δὲν πρέπει πιά να μιλήσῃς εἰς τὸν Βοναπάρτην. Ὁ Πρῶτος Ὑπατος εἶνε καλός, σὲ βεβαιῶ. Ἡ σύζυγος τοῦ Ἰακωβίνου ἐξέσπασε:

— Καλέ, τ' εἶνε αὐτὰ ποῦ μοῦ λές; Ἐγείνετε λοιπὸν καὶ οὐ σὸν ἐκείνους ποῦ πέφτουν μπροσούματα καὶ προσκυνοῦν αὐτὸ τὸ στρατηγὸ, ποῦ θέλει να μᾶς φέρῃ πίσω τὴ βασιλεία;

Ὁ παῖς τοῦ στρατοῦ ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Μητέρα, εἶπε με σοβαρότητα ἀνωτέραν τῆς ἡλικίας του: μιλεῖς ἀκόμη ὅπως μιλοῦσε ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας; ἀλλ' ἀπὸ τότε τὰ πράγματα ἀλλάξαν,

σε βεβαιῶ. Ὁ Βοναπάρτης δὲν εἶνε ὁπως τοννορίζεις. Ἐχάμα, ὅτι μπόρεσα για να τὸν μισήσω, κατὰ τὴν παραγγελία σου, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσα.

— Ἀλλοίμονο! ὑπέλαθεν ἡ γῆρα Κορμαῖ: σ' ἐμάγαψε καὶ σένα καθὼς τοὺς ἄλλους. Τὸ ἤξευρα ἐγώ, μὰ ποῦ ἐγείνετε στρατιωτικὸς, πῶς δὲν θὰ ἔμεινες καλὸς πατριώτης!

— Ἰσα-ἴσα ἐπειδὴ εἶμαι καλὸς πατριώτης, μητέρα, δὲν μπορῶ να μισήσω τὸν ἄνθρωπον ποῦ ἔκαμε τὴν πατρίδα μας μεγάλην καὶ ἐνδοξον.

Ἡ γῆρα Κορμαῖ ἀλλάξεν ὀμιλίαν. (Ἔσται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

[Δια να μὴ βραδύνῃ ἡ δημοσίευσίς τοῦ κατωτέρου ἀρθροῦ, τὸ ὁποῖον διαπρεπῆς μας συνεργάτης, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἔστειλε δια τὴν Διάπλασιν, ὁ κ. Φαίδων παραγῶναι σήμερον τὴν θέαν τῆς Ἀθηναϊκῆς Ἐπιστολῆς. Φρονεῖ δὲ ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο εἰμπορεῖ να τὴν ἀντικαταστήσῃ με πολὺ μεγαλύτεραν ὠφέλειαν δια τοὺς νεαροὺς με ἀναγνώστας, ὅχι μόνον ὡς ἀπολύτως ὠραίον καὶ σοφόν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ὡς ἐπικαιρὸν. Τὴν ἡμέραν αὐτὴν τοῦ Πάσχα, τῆς Ἀγάπης, οἱ νεαροὶ μας ἀναγνώσται ἄς μάθουν με ποῖαν τρόπον ὀφείλου να ἀγαποῦν τὴν Πατρίδα. — Σ. τ. Δ.]

4.— Τὸ μεγαλεῖο τῆς πατρίδος δὲν κάνουν οὔτε οἱ πολλοὶ τόποι, οὔτε τὰ πολλὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων της. Τὸ κάνουν ἡ μόρφωσις, ἡ ἐργατικότης, ἡ εὐτυχία καὶ τὸ μεγαλεῖο τῶν ἀνθρώπων της.

5.— Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη τῆς πατρίδος ὄχι μόνον δὲν γεννᾷ μίσος για τὰς ἄλλες πατρίδας, ἀλλὰ καὶ ζητεῖ πρῶτ' ἀπ' ὄλα να σέβεται καὶ τὸν ξένο πατριωτισμὸ. Καμμία πατρίδα δὲν εἶνε ἀπολύτως ἀνώτερη ἀπὸ τὰς ἄλλες. Για σένα εἶνε ἀνώτερη ἡ δική σου, για τὸν ξένο ἡ δική του. Ὅπως για τὸν ἑαυτὸ σου, εἶσαι καὶ για τὴν πατρίδα σου: πὸ τ' ἐμὴν ἐπιδοκιμάζεις ν' ἀδικῇ τὰς ἄλλες πατρίδας.

6.— Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη τῆς πατρίδος—δηλαδὴ ἐνὸς μικροῦ μέρους τῆς ἀνθρωπότητος—ὑποχωρεῖ ὅπου ἔρχεται εἰς σύγκρουσιν με τὴν ἀληθινὴ ἀγάπη ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. Ὅπως δὲν σ' ἐμποδίζει να ἐκτιμᾷς ἡ καὶ ν' ἀγαπᾷς ξένους, εἶσαι δὲν σ' ἐμποδίζει—σὲ συμβουλεύει μάλιστα να πολεμήσῃ καὶ να μισῆς πολλοὺς ἀνθρώπους τῆς πατρίδος σου, ἂν εἶνε κακοί. Καὶ τὴν πατρίδα σου να τὴν φαντάζεσαι πῶς τὴν ἀποτελοῦν πολὺ περισσότερο οἱ πολλοί, οἱ πτωχοί, ὁ λαός, ὅσοι ἐργάζονται καὶ ὑποφέρουν πολὺ καὶ ἀπολαοῦν λίγῳ ἢ διόλου, παρὰ οἱ ὀλίγοι, ἐκείνοι ποῦ ἀπολαοῦν χωρὶς να ἐργάζονται.

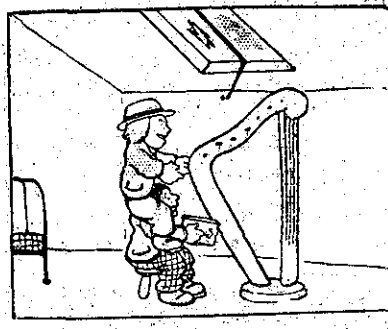
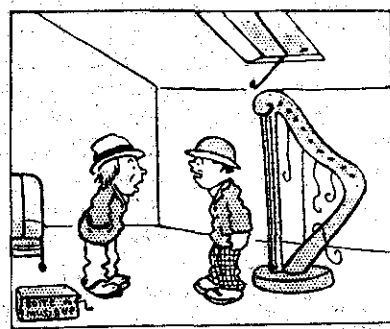
Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΥ

1.— Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη τῆς πατρίδος βρισκεται πολὺ μακρῶ ἀπὸ τοὺς λόγους, τὰ ζῆτω, τὰς σημαῖες, τὰς μουσικὰς, τὰ κανόνια.

2.— Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη τῆς πατρίδος δὲν εἶνε ἡ συγκίνησις τῆς στιγμῆς ποῦ σβύνει σὸν τὴ σπύθα, εἶνε ἓνα βαθὺ ποτάμι, ποῦ κυλάει βουδὸ.

3.— Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη τῆς πατρίδος εἶνε—σὸν κάθε ἀγάπη—ἐργα, θυσία. Σκοπὸς της εἶνε να κάμῃ τὴν πατρίδα σου μεγάλην.

Η ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΗ ἈΡΠΑ

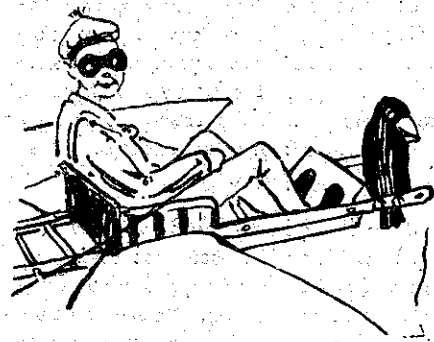

Ἄ, δυστυχία! Ὅλες σχεδὸν ἡ χορδὲς τῆς ἄρκας τοῦ Πλανοδίου μουσικοῦ ἔσπασαν, καὶ ὁ πτωχὸς δὲν ἔχει λεπτά δια να τὰς ἀντικαταστήσῃ. Τί να κάμῃ; Πῶς θὰ μαζεύουν πεντάρες με τὸ σύντροφόν του για να ζοῦν;..

Ὁ σύντροφός του ὅμως, ὁ πονηρός, ἔχει ἓνα μικρὸ ὄργανετο καὶ μὴ μεγάλη ἰδέα: Βγάλουν ὄλες τὶς σπασμένες χορδές. Ὁ σύντροφος μετὸ ὄργανετο του κάθεται σ' ἓνα σαματάκι. Ἀνεβαίνει στοὺς ὄρους του ὁ ἄλλος. Τυ-

λίγονται καὶ οἱ δύο, με τὸ ὄργανετο μαζί, σ' ἓνα μεγάλο ἐπανωφόρι. Ὁ μουσικὸς κάμνει πῶς παίζει τὴν ἄρπαν. Τὸ ὄργανετο κρυμμένο, χύνει τοὺς ἤχους του. Ὁ κόσμος πιστεῖται ὅτι εἶνε θαῦμα. Καὶ ἡ πεντάρες πέφτουν βροχί...

ΑΙ ΠΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑ-ΚΡΑ

[Αεροναυτικόν μυθιστόρημα υπό
Lucien de Grilly]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' (Συνέχεια)

Περίληψις των προηγουμένων: — Ο Λουκιανός, ἡ ἀδελφή του Βαβέτα καὶ ὁ γηραιὸς τῶν κόραξ, ἐφθάσαν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, διὰ τοῦ ἀεροπλάνου «Κρά-Κρά», εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἐκεῖ ἐπισκέφθησαν τὰς Πυραμίδας καὶ ἐοικήθησαν εἰς μίαν μικρὰν ὄασιν, ὅπου συνέλαβαν ἑξήμερον μίαν δορκάδα. Παύσαντες καὶ τρέχοντες μαζί της, ἐλησμόνησαν εἰς τὸ ἀεροπλάνον τὸν κόρακα Κρά-Κρά. Καὶ δεῦν ἐπίστρεψαν μετὰ τὴν δορκάδα, τὸν ἦσαν θυμωμένον, ἀνήσυχον, καὶ κινιτῆρα ἐμπρὸς τοῦ ἀνεῶς ὡς σκόλος ποῦ ἐμυρίσθη κλέπτῃ. Ὁ Λουκιανὸς ἐξακολούθει τὴν διήγησίν του:

Τὸν ἐφώναξαν δὲν ἠθέλησε νὰ ἐλθῇ μαζί μας. Τότε ἐπροχωρήσαμεν κάπως βαθύτερα εἰς τὴν ὄασιν διὰ νὰ γευματίωμεν ὑπὸ σκιάν. Ἡ Βαβέτα ἀπλωσε τὸ τραπέζιον ἀνδύλον, ἀνοιξε τὸ καλάθι καὶ ἐπέταξε τοῦ Κρά-Κρά ἕνα κομμάτι κρέας. Ὁ γέρο-γρινιάρης ἔπαυσε νὰ κάμνῃ τὸν ἀνήσυχον καὶ τὸν θυμωμένον καὶ ἐπλησίασε διὰ νὰ συμμερισθῇ τὸ γεῦμά μας. Ἀλλ' ἐξαφνὰ ἡ δορκάς ἐτέντωσε ταυτιά της καὶ μ' ἕνα πῆδημα ἐξηφανίσθη εἰς τὴν ὄασιν.

Ἡ Βαβέτα ἤρχισε νὰ κλαίῃ. Προσεπάθησα νὰ τὴν παρηγορήσω, λέγων ὅτι θὰ ἐπηγαίναμεν ὑστερὰ νὰ εὐρωμεν καμμίαν καμηλοπαρδάλιν. Καὶ διὰ νὰ δροσίωσιν ὀλίγον τὸν λάρυγγά της, ὁ ὁποῖος θὰ ἐξηράνηθαι ἀπὸ τὰ κλάματα καὶ τοὺς στεναγμούς, ἠθέλησα νὰ της γεμίσω τὸ ποτηράκι της μετὰ σαμπάνιον καὶ μετὰ νερὸν τῆς πηγῆς. Μία μπαστουνιά μ' ἔκαμ νὰ φίσω τὸ ποτηράκι καὶ τὴν μπασίλλιον. Ἀνετράπη, ἐκτυπήθη καὶ ἐδέθη μ' ἕνα χονδρὸν σχοινί, πρὶν προσφάσω κὰν νὰ γανωρίσω τὸν ἐπίδρομά, ὁ ὁποῖος μὲ εἶχε προσβάλῃ ἐκ τῶν ὀπισθεν δολοφονικῶς.

Εἶδα ὅμως ἕνα ὑψηλὸν ἄνδρα, μετὰ λευκὸν μπουρνούκι καὶ μετὰ σαρίκι, ὁ ὁποῖος σινελάμβανε τὴν Βαβέταν μου. Δὲν ἐφαίνετο οὔτε τὸ στόμα οὔτε ὁ καιμὸς του, σκεπασμένα μετὰ ἕνα μαῦρον πέπλον, ποῦ ἐκρέματο σὰν τὸ λειρὶ τοῦ γάλου, ἀλλὰ τὰ μαῦρα μάτια του ἐλαμπαν μετὰ λάμψιν τρομεράν.

Εἶχον ἐμπέσει εἰς συμμορίαν ληστῶν τῆς ἐρήμου, κλεπτῶν καὶ λαθρεμπόρων! Καλὰ μοῦ ἐσύστησαν εἰς τὴν Ἡλιούπολιν νὰ μὴν ἀπομακρυνθῶ ποτε ἀπὸ τὰς γραμμὰς τοῦ σιδηροδρόμου! Διὰ τὴν σκιάν τῆς ὄσεως καὶ διὰ τὴν ὠραιότητά της δορκάδος, εἶχαμεν λησμονήσῃ τὸν κίνδυνον... Μετὰ πολὺ ἄσπρος ἔπρεπε τώρα νὰ ἐξαγοράσω τὴν ἀφροσύνην μου. Ἐσφίξα τὸς γρόνθους, ὕψωσα τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπα εἰς τὸν Ἀράπη, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ἀρχὴ γὰρ τῆς ληστοσυμμορίας ἐκείνης: — Πρόσεξε! εἴμεθα Γάλλοι! — Σὲ μὰ τὸ λὰχ! (1) μοῦ ἀπεκρίθη ἐκείνος, γελῶν ἀγρίως.

Μὴ ἐννοήσας αὐτὴν τὴν λέξιν, ὕψωσα τοὺς ὤμους. Τότε ὁ δῆμιός μου μ' ἔπιασεν ἀπὸ τὸ ἀριστερὸν χεῖρ καὶ μετὰ πῆρε. Ὁ ἄλλος ἐσφίχασεν τὴν Βαβέταν εἰς τὴν ἀγκαλιά του. Δύο τρεῖς ἄλλοι ἐσφίχασαν βιαστικὰ τὸ τραπέζιον καὶ τὰ φαγητὰ μας. Ἐβαδίσασμεν οὕτως κατὰ μῆκος τῆς ὄσεως καὶ ἐφθάσαμεν εἰς πυκνὴν συστάδα κέντων, ὅπου ὅλοι εἰς λοιπὰ συμμορεῖται μᾶς ἐπερίμεναν. Οἱ λησταὶ ἀντήλασαν λέξεις ἀκαταλήπτους: Κάμντα; Ἀνὰκ φακιά; Ἰσμακαί (2)... Καὶ ἐστρέφοντο πρὸς ἡμᾶς, ὡς θέλοντες νὰ μᾶς ἐρωτήσουν, ὕψωσαν τοὺς ὤμους καὶ ἐξηκολούθουν τὴν συζήτησίν των.

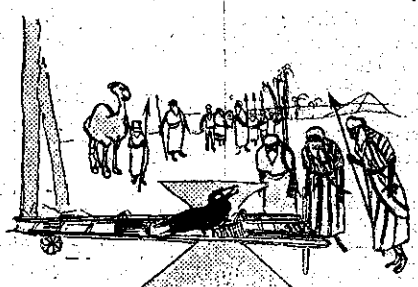
Ἐπιτέλους, ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἐπροχώρησε πρὸς ἐμὲ, μ' ἔψαξε ἐπὶ τὸ πρσφάδι μου, τὸ πογγί μου, καὶ ἀπέσπασε τὸ μεντάλιον τῆς Βαβέτας. Ἀλλὰ εἰς τὸ πορροφί μου δὲν ὑπῆρχε παρὰ μόνον ἕνα τσέκ. Ἐννοήσας ὅτι δὲν ἤμπορούσε νὰ τὸ ἐξαργυρώσῃ, μοῦ τὸ ἔδωκεν ὀπίσω ἐκράτησεν ὅμως τὸ πογγί μου, τὸ ὁποῖον ἐδείξεν εἰς τοὺς συντρόφους του.

Ἐφαίνετο ἀπὸ τὰς ὀψεις των ὅτι ἦσαν ἀπογοητευμένοι ποῦ δὲν εὕρισκαν περισσότερα χρῆματα. Ἐξαφνὰ ὁ ἀρχηγός

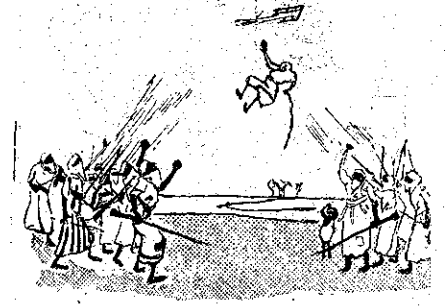
(1) Δεξιῶ. (2) Ἐχουν λεπτά; Πῶς τοὺς λέγουν; Ποῦ πηγαίνουν;

γὸς ἐγείνε μανιώδης, ἐτράβηξε τὸ μαχαίρι του καὶ ὤρμησε κατὰ τῆς Βαβέτας. Ἐσπευσα νὰ παρεντεθῶ διὰ νὰ σώσω τοὺλάχιστον ἐγὼ τὴν πρώτην μαχαίριάν, ὅταν τὰ κροῶ-κροῶ-κροῶ-κροῶ τοῦ κόρακος μᾶς ἐξεφράγησαν μετὰ ἔκτακτον ὄρμηγν. Ὁ κακούργος ἐσταμάτησε. Μερικοὶ λησταὶ ἐτρεξαν ὀπίσω εἰς τὴν ὄασιν καὶ ἐπανήλθον μετ' ὀλίγον ἔντρομοι, μετὰ ζωηρὰς χειρονομίας. Τότε ὅλη ἡ συμμορία ἐξέκίνησε καὶ μᾶς ὠδήγησε πρὸ τοῦ ἀεροπλάνου μας, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὁ Κρά-Κρά ἔκαμνε σὰν τρελλός, πηδῶν εἰς τὰ σκαλιά, κλυτῶν τὰ περὰ του καὶ φωνάζων τῶσον δυνατὰ, ὅσον δὲν τὸν ἤκουσα ποτε.

Οἱ λησταὶ ἐκτύπησαν τὸ πουλὶ μετὰ ἑκπληξίν μαζί καὶ μετὰ σεβασμόν. Ἐκτύπησαν ἐπίσης τὸ μονοπλάνον, μὴ δυνάμενοι προφανῶς νὰ ἐννοήσουν τί ἦτο ἐκείνη ἡ σάλα, ἐκείνη ἡ ὀμβρέλλα, ἐκείνη ἡ μηχανή, ἐκείνη τὸ μεταλλινὸν δοχεῖον τοῦ λαδοῦ... Ὁ ἀρχηγὸς τὸ ἐξεβούλωσεν, ἐβούτῃσε τὸ δάκτυλόν του, τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα του καὶ ἔκαμεν ἕνα φρικτὸν μορσασμόν. Ὅλοι μᾶς περιεκύκλωσαν. Προφανῶς ὁ Κρά-Κρά τοὺς ἐφαίνετο ὡς πτηνὸν θεῖον, ὡς μυστηριώδης ἀπεσταλμένος, τοῦ ὁποῖου ὄφειλον ν' ἀκολουθήσουν τὰς ὑποδείξεις. Ὁ Κρά-Κρά ἐν τούτοις μ' ἐπλησίασε, μ' ἐκτύπησεν ὀλίγον μετὰ τὸ ράμφος του καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὸ μονοπλάνον. Ἀμέσως ἕνας ἀπὸ τοὺς ληστας ἦλθε, μοῦ ἔδωκε χεῖρα καὶ πόδια, μετὰ ἄφροντα νὰ καθίσω εἰς τὸ μονοπλάνον μου. Ἡ Βαβέτα μ' ἐμιμήθη ἔννοήσασμεν καὶ οἱ δύο ὅτι ἔπρεπε νὰ εἴμεθα εἰς προσοχὴν, ἔτοιμοι νὰ πετάξωμεν, νὰ φύγωμεν. Ἀλλ' οἱ λησταὶ δὲν μᾶς ἄφιναν. Ἐδῆσαν τὸ μονοπλάνον μᾶς μ' ἕνα σχοινί καὶ μίαν καμήλα ἤρχισεν νὰ μᾶς σύρῃ βραδέως πρὸς νότον. Ἀπὸ πίσω ἕνας Ἀράπης εἶχε δέσει ἕνα ἄλλο σχοινί, τὴν ἄκρην τοῦ ὁποῖου ἐτύλιξεν εἰς τὸν καρπὸν τῆς χειρὸς του. Οὕτως ἐβαδίσασμεν περικυκλωμένοι ἀπὸ τουφέκια, λόγγας καὶ μαχαίρια. Καὶ ὁ μὲν ἐφθασεν νὰ βάλω εἰς κίνησιν τὴν

μαχίαν μου, νὰ κόψω τὸ σχοινί, διὰ νὰ... Ναι, ἀλλὰ, πρὶν προσφάσωμεν νὰ ἐλθωμεν εἰς ὕψος καὶ νὰ εὐρεθῶμεν ἐκτὸς βολῆς, θὰ μᾶς ἐπυροβολούσαν. Πῶς νὰ περάσωμεν ἐπάνω ἀπὸ τὴν καμήλαν, ἔστω καὶ κόπτοντες τὸ σχοινί; Ἐξαφνὰ παρουσιάσθη ἐμπρὸς μᾶς μικρὸς γήλοφος, ἀρκετὰ πετρώδης. Ἡ καμήλα ἀνερρίχθη εἰς τὴν κορυφὴν, ἀλλ' ἀπὸ ἐκεῖ ἐδίσταξε νὰ κατέλθῃ. — Κρά-κρά! μοῦ ἐφώναξεν εἰς μάτην ὁ κόρακός μου. Εἶχα τὸν σουγιὰ μου ἔτοιμον εἰς τὴν τσέπην μου. Ἐκοψά τὸ σχοινί, ποῦ ἦτο δεμένον εἰς τὸν κινητήρα... Τὸ μονοπλάνον ἐκύλησεν ἀπὸ τὸν γήλοφον, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποῖου εὕρισκετο ἡ καμήλα. Ὁ κινητὴρ ἄρχισε τὴ δουλειά του... Ἐτράβηξα παραφρόσως τὸ σχοινί τῆς ἀνυψώσεως... ἀλλοίμονον! Ἡ μηχανή μου ἐδυσπροποῦσε, δὲν ἐσηκόνετο, ἐσκόνταπεν ὡς μεθυσμένη... Ἐσκυφα ἐμπρὸς διὰ νὰποκαταστήσω τὴν ἰσορρο-

πὶαν καὶ συγχρόνως αἰξήσα τὴν δύναμιν τοῦ κινητήρος, ἀφίτας ἐλεύθερα ὅλα τὰ στόμια τοῦ ἀέριου. Τελοσπάντων! Ὁ «Κρά-Κρά» ὑψώθη δέκα, δεκαπέντε, εἴκοσι μέτρα... Τότε μόνον, μετὰ τοὺς παραφόρους μου χειρισμούς, ἐσυλλογίσθη τὸν κίνδυνόν ν' ἐπεριμένα ἀπὸ κάτω τοὺς πυροβολισμούς... Τίποτε! οὔτε μίαν τουφεκιά! Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἤμεθα ἐκτὸς βολῆς! ἀλλὰ διατὶ τὸ μονοπλάνον δὲν ὑψώνεται περισσύτερον καὶ τί σημαίνει αὐτὸ τὸ τρίξιμον ἀπὸ πίσω;... Ἐσκυφα—καὶ τί νὰ ἰδῶ! Τὸ μονοπλάνον εἶχε παρασύρῃ εἰς τὴν ὕψη καὶ τὸν Ἀράπη, ὁ ὁποῖος εἶχε τυλίξῃ τὸ ἀπο πίσω σχοινί εἰς τὰ χεῖρα του. Κρεμασμένος εἰς τὸν ἀέρα ὁ δυστυχῆς, ἐκουνοῦσε χεῖρα καὶ πόδια σὰν καραγκιόζης! Οἱ ἄλλοι δὲν ἐπυροβολούσαν, ἐπειδὴ ἐροδοῦντο μήπως τὸν σκότωσουν. Καὶ πραγματικῶς, καθὼς ἦτο ἀπὸ κάτω ἀπὸ

ματίσων πέντε εὐθείας γραμμὰς, μετὰ τέσσαρα σφαιρίδια ἐπὶ ἐκάστης γραμμῆς. Ὅα εὐρετὴ δὲ δύο οὐ λύσεις διαφορετικὰς, ἐκπληρούσας αὐτοὺς τοὺς ὅρους.

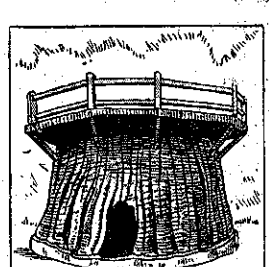
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Περίεργος στάχυς ἀραβοσίτου

Ὁ στάχυς αὐτὸς τοῦ ἀραβοσίτου παρήχθη εἰς ἐν κτήμα τῶν περιχώρων τοῦ Ρουφφέκ, εἰς τὴν Σαράντην τῆς Γαλλίας. Ὡς βλέπετε, ἔχει τελείως τὸ σχῆμα ἀνθρωπίνης χειρὸς, χωρὶς νὰ λείπῃ οὐτε ἕνα δάκτυλον. (Ὁ ἀραβόσιτος εἶνε τὸ κοινῶς λεγόμενον ἀραποσίτι, ἀραπόσταρο, ἢ καλαμπόκι. Διαλέξατε!). Ἄς προσθέσωμεν, ὅτι ὁ στάχυς αὐτός, ἂν καὶ τοῦ γαλάτου δὲν ἐψήθη μέχρις ὥρας...

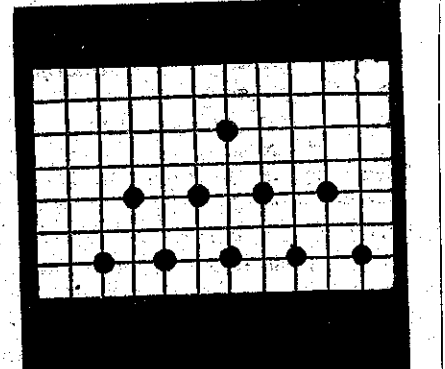
Ἐξέδρα μουσικῆς ἐπὶ κορμὸ δένδρου

Ὁ κορμὸς αὐτὸς εὕρισκεται εἰς τὸ Βράιτ Παρκ τῆς Οὐάσιγκτωνς τῶν Πολιτειῶν. Ἐχει διάμετρον τριάκοντα ποδῶν παρὰ τὴν βάσιν, χρησιμεύει δὲ ὡς ἐξέδρα διὰ τοὺς μουσικοὺς, οἱ ὁποῖοι δίδουσι συναυλίας εἰς τὸ Παρκον!

Ἑβδομαδιατοὶ Διαγωνισμοὶ

Α') Πρόβλημα

Ἴδου δέκα μαῦρα σφαιρίδια. Ζητεῖται νὰ τοποθετηθῶν ἐπὶ διασταυρώσεων παντοῦ τοῦ δικτύου, οὕτως ὥστε νὰ σχη-

ματίσων πέντε εὐθείας γραμμὰς, μετὰ τέσσαρα σφαιρίδια ἐπὶ ἐκάστης γραμμῆς. Ὅα εὐρετὴ δὲ δύο οὐ λύσεις διαφορετικὰς, ἐκπληρούσας αὐτοὺς τοὺς ὅρους.

Β') Παίγνιον

Ἐσπλήθῃ ὑπὸ Γεωργίου Ν. Κοιτῆ

ΔΟΣ	Α	ΟΣ	ΡΩ
ΟΣ	ΛΥ	ΔΙ	ΑΡ
ΠΟ	ΣΙ	ΠΗ	ΒΙ
ΝΕΙ	Α	ΡΟ	ΚΑ

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὐταὶ ὥστε νὰποτελεσθῶν πέντε λέξεις σημαίνουσαι: Ποταμὸν τῆς Ἑλλάδος, Χώραν τῆς Ἑλλάδος, Νῆσον τοῦ Αἰγαίου, Κράτος τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀρχαῖον Ἱστορικόν. Ἀλλοῦσι: — Αἱ λύσεις εἶνε δεκατὶ κατὰ τοὺς γνωστοὺς ὅρους.

Λύσεις τῆς Μαγικῆς Εἰκόνης καὶ τοῦ Παίγνιου τοῦ 17ου φυλλαδίου

α') Τὸ φεγγάρι σχηματίζεται εἰς τὸν κάδον, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον ταρασσουσ αἱ ἀπὸ τὴν βρῦσιν πίπτουσαι σταγόνες.

β') Αἱ ζητούμεναι λέξεις εἶνε: Ὁκταβιανός, Ἀλκιβιάδης, Ἀτροπος, Θῆβαι.

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ἄλλο ἔργα... Ἡρωίδα τοῦ 21 (ἔστειλα ἐκ νέου) Σεντιμένο Ἑλληνοπούλο (πῶς ἐπέραςες εἰς τὴν ἐξοχὴν;) Ἀνοιξιάνικο Ἀεράκι (χαίρω ποῦ ἔγινες καλά· γράψε μου τώρα!) Ἰδιότροπον Σανθούλαν (τὸ διεδίδασα· θὰ γίνουν καὶ ἐλληνικά ἀεροπλάνα, μὴ ἀμφιδάλῃς!) Πόρηνια τοῦ Βυζαντίου (βραβεῖον ἔστειλα) Δωδωναῖον (λευκίωμα, λυσόχαρτον καὶ βραβεῖον ἔστειλα) Χάμ (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Φ. Μουχτ. (τότε ἦτο μὲν δεκαεξαεπίστος, ἀλλὰ δεκαπενθήμερος) Βασιλοσάν Τηλε Κύπρου (βραβεῖον ἔστειλα) Φίλεργον Χελιδόνα (ἦτο λάθος, τὸ ὅποιον διορθώσω εἰς τὰς σημερινὰς ἐγκρίσεις ψευδωνύμων) Σωφραζέταν (ἔστειλα) Μικρὸν Ἀργοναύτην, Παμφῶς, κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 5 Ἀπριλίου, θάπαντῶ εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Περαίων μέχρι τῆς 26 Ἀπριλίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχίων μέχρι τῆς 3 Μαΐου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 21 Μαΐου.

[Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὅποιου δέον νὰ γράψω τὰς λύσεις τῶν οἰ διαγωνιζόμενοι παύεται ἐν τῷ Ἰαννουαρίῳ εἰς φακίλους, ὃν ἔκατος περίεσι 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

179. Δεξιόγραφος

Τὸ πρῶτόν μου εἶνε τραχικτὸν κινούτατον, Ἀπλοῦς τις ἀριθμὸς τὸ δευτέρον μου. Τὸ τρίτον κομωδία ἀριστοφάνειος, Καὶ μέγας ποταμὸς τὸ σύνολόν μου.

180. Στοιχειογραφος

Εἰσι: νησὶ Ἑλληνικῷ Μικρὸ-μικρὸ καὶ θελκτικῷ, Ἄν μ' ἀποκεφαλίσῃς, Βουρὸν θὰ σχηματίσῃς.

181. Μεταγραμματισμός

Πτηνοῦ λευκοῦ κ' ὠραίου Τὴν μέσην ἂν ἀλλάξῃς, Εἰς τὴν Γεωμετρίαν Ἀμέσως νὰ κυττάξῃς.

182. Δημιόδες Αἶνιγμα

Μαυρονυχάτο Μακρινουράτο Τῆς γῆς βροντᾶται Τὸ δικηο λέει.

183. Τρίγωνον

*****
*****
*****
*****
*****

1. Τῆς πατρίδος εἶνε φύλαξ Ὑπερασπιότης τὸ πρῶτον.
2. Ἐρχεταί εἰς τὸν καθένα Αἰφιδίως ἀπὸ κρότον.
3. Μόλις λίγα πλησιάζῃς, Τριαντάφυλλα μυρίζει.
4. Ὡς προφήτην ὁ καθένας Βέβαια θὰ τὸν γνωρίζῃς.
5. Ἐνὸς ἄρθρου ἐδῶ θὰ βάλῃς Τὴν ὀδὴν αἰτιακῆν.
6. Καὶ ἐδῶ ἀντωνυμίαν Κάποιον, ἀγαφορικῶν.
7. Ἄν τὸ ἔβδομον ζητήσῃς Γράμμα εἶνε καὶ δηλώνει Πῶς τὸ σχῆμα τελειώνει.

184. Διτυτωτόν
***** = Κατάδικος τοῦ Ἄδου.
***** = Νῆσος τῆς Ἰταλίας.
***** = Πολίτην τῆς Ἀττικῆς.
***** = Δοχεῖον.

185-189. Μαγικὸν Γράμμα
Τῆ ἀνταλλαγῆ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς συμφώνου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλα τόσαι λέξεις: ροφός, ρόκμος, λάθος, Τάγος, νόσος.

190. Φωνηεντόλιπον
ν - τχς - πς - πςτ - τ - ν
191. Γρίφος
H N
T

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 7
65. Ροδάκινα (ροδά κοινά.) — 66. Μίνως (μῆν, ὄς.) — 67. Ἄστρον — ἄντρον.
68. ΠΙΘΗΚΟΣ
ΑΡΙΑΔΗΗ 69. Α Α
ΗΣΙΟΔΟΣ Α-ΚΑ-ΚΟΣ
ΑΡΠΑΔΟΣ Α-ΚΑ-ΔΗ-ΜΙ-Α
ΑΙΜΑΣΣΩ ΚΟΣ-ΜΙ-ΘΕ
ΣΟΛΟΜΩΝ Α
ΣΤΑΦΥΛΗ 70. Ἐμπροσθηγος γίνου. (Ἡ ἀνάγνωσις ἀρχεται ἀπὸ τὸ μεσαῖον Ε, κατέρχεται εἰς τὸ δευτέρον Υ καὶ κἀμνει τὸν γύρον τοῦ σχήματος.) — 71. ΒΡΑΣΙΔΑΣ - ΒΑΤΡΑΧΟΣ (Βούς, Ραζίννας, Ἄνταλος, Σπάρτη, Ἰορδάνης, Δυσεχλῆς, Ἄγρῶλος, Σφοδρῆς.) — 72. Τὰ καλά κόποις κτάνται. — 73. Καὶ ὁ ἥλιος ἔχει τὰς κηλίδας του. — 74. Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἢ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
Ανταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια με δεσποινίδας. Ἡ διεύθυνσίς μου: Ἀφροδίτην τῆς Μήλον, Poste Restante Ἀθήνας. (1Α' 70)

ΕΡΓΑ ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
[Φαίδωνος]
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ — ΣΕΙΡΑ ΠΡΩΤΗ
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ — ΣΕΙΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ — ΣΕΙΡΑ ΤΡΙΤΗ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΤΕΦΑ, μυθιστόρημα

Τέσσαρα κομψότατα ὁμοιομορφα βιβλία, με καλλιτεχνικὸν ἐξώφυλλον, ἐπὶ καλοῦ χαρτου, ἐκ 200 σελίδων.
Ἐκαστὸν φρ. ἢ φρ. 3.
Καὶ τὰ τέσσαρα μαζί, φρ. ἢ φρ. 10
Στέλλονται ἐπὶ συστάσει ἀμέσως πρὸς τὸν ἐμβαζόντα τὸ ἀντίμιον διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, πρὸς τὸν κ. Γρηγ. Ξενοπούλου, 38 ὁδὸς Ἐδριπίδου, Ἀθήνας.

ΔΑΡΥΤΕΡΟ-ΩΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατεία Ὀμονοίας
Ὀδὸς Δώρου 8α
Ὁραὶ ἐπισκέψεων 10-12 καὶ 3-5

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 1709 ΦΥΛΛΟΥ
[Ἴδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 153]

ΑΘΗΝΩΝ: Π. Μ. Κωνσταντινίδης, Χ. Σούλης, Ἐνας γωρὸς ὑπογραφήν (17, 18) Μαρία Λάρμουν, Χαρίκλεια Β. Κουδούνα, Β. Νεόφυτος, Θραγ. Ἀντ. Τουλῆς, Γ. Ν. Σαράνης, Πίπης Α. Κουσουκλῆς (16) Π. Πάτων, Πολύβιον Μ. Ἀρνιῶτου (19, 17), Καλλιόγη Μαλλιαροῦ, Ν. Σ. Ἀποστολάκης, Βασιλικὴ Κανέλλη, Μ. Αἰλιανός, Χρυσὸ Παράν, Ἀθ. Β. Σάγκριας, Π. Χριστοφορίδης, Ἑλλη. Φρ. Μίμνια (16-17), Ἐλισάβητ Σπ. Κανέλλη (16) Π. Σπ. Κανέλλη (16-17).
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Κόθλα Ηρ. Καταματῆ, Α. Κατωγιάννης, Ν. Η. Ἠρωῆτης, Ἀττικὴ Λύσις, Ἐδύ. Σ. Σουλκίης.
ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Τούτλη Παλαχοροπούλου (16-17).
ΑΝΔΡΟΥ: Α. Μ. Λεπτοζῶς (19), Π. Α. Χρηστόπουλος.
ΣΑΚΥΝΘΟΥ: Ἐνας γωρὸς ὑπογραφήν (16-17), Μαριέττα Ε. Ξανθοπούλου.
ΚΑΡΑΪΤΣΗΣ: Π. Χ. Γκιλῆς (16).
ΚΑΡΥΣΤΟΥ: Γ. Γ. Τασσατόπουλος.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Μαρία Φράγκη, Αρ. Γ. Θεογράνης, ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Λουκία Χ. Κυριακίτου, Ἀσπασία Ἀδ. Παλαροῦ.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Β. Α. Οἰκουμόπουλος.
ΚΟΡΙΝΘΩΝ: Χρ. Καραγιάννης.
ΛΑΥΡΙΟΥ: Ζωή Α. Σούλη, Καλλιόγη Γ. Νικολέτη.
ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Γ. Προτόπουλος, Σ. Γ. Δαλμάτσος, Θ. Σπ. Δημόπουλος, Β. Γ. Πολυχρονάκης, Γ. Β. Καλαμπακίδης.
ΠΑΤΡΩΝ: Χαρ. Γ. Χαράλαμπος, Ἀντ. Γ. Παπαλεωνοπούλου.
ΣΥΡΟΥ: Φορῶ Ν. Τοῦζου, Ἀργυρῆ Α. Σπουργίου, Αἰκατερίνη Γ. Σπανδοῦ, Μαρία Κ. Πικροδημητρή, Ζωή Γ. Κονταρίνη, Ἑλλη Σακιδου, Ἀ. Ἀντωνοπούλου, Φωτ. Θεοδ. Χρ. Μουχτεπούλου.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Σοφία Ν. Λαροῦτῆ, Ἀθηνῶ Ἀλεξοπούλου, Πόττα Ἀγγελόπουλου, Τσαγκαρέλα.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἑλλη-Μαργαρίτα Μ. Ἐβρα, Γ. Γ. Τζωῆτης, Ν. Κ. Βαμβακούλας, Γ. Κ. Βαμβακούλας, Σπην Α. Δουζίνα.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἰωάννα Γ. Μιχάηλα, Ἀσπρος Κόρμας, Κ. Γ. Βετιῆς, Χ. Γ. Παπῆς, Τότης Ν. Κορδῆς (19-17), Ἀναστασία Ν. Κλοῦαν, Μαρίκα Η. Βόλτου.
ΒΑΡΝΗΣ: Α. Ο. Παπαδόπουλος.
ΒΙΡΚΕΤ - ΕΛ - ΣΑΜΠ: Τούτλη Γ. Πολυταγίδου (19-17) Ἀντ. Γ. Πολυταγίδης (16-17).
ΣΑΤΑΖΙΚΙΟΥ: Μερόπη Βαρονέη.
ΚΥΠΟΥ: Μαρία Δοκίμην, Κάμεν, Σουλκίς.
ΛΟΖΑΝΗΣ: Ἀδ. Τζέρος.
ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: Θ. Γ. Κυριακίδης.
ΠΟΡΤ - ΣΑΪΔ: Βασιλικὴ τῆς Κύπρου (16), Γ. Φανῆς (16) Γ. Χαρομυτῆνης, Α. Χαρομυτῆνης.
ΡΑΜΔΙΟΥ: Γαβριέλλα Κ. Μανράκη.
ΣΜΥΡΝΗΣ: Γ. Λομβάρδος (16) Τάνης Σαίτης, Μαρίκα Θ. Νικολαΐδου (19).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Τῶν εὐχάριτων ὀδῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπισησαν εἰς τὴν Κληροῖδα καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς τοῖς: ΚΑΘΕΡΓΑ ΜΑΔΙΑΓΡΟΥ ἐν Ἀθήναις, ΤΑΚΗΣ ΖΗΠΗΝ ἐν Σμύρῃ, ΒΑΣΙΛ. Γ. ΠΟΥΛΧΡΟΝΑΚΗΣ, μαθητὴς Γυμνασίου ἐν Ναυπλίῳ, καὶ ἄν μὴν πῶτος ἐνγράφῃ δὲ ἔξ ἡμέρας, οἱ δὲ ἄλλοι δύο διὰ μίαν τριμηνίαν ἕκαστος. Ὅλοι ἀπὸ τῆς Μαΐου.
Προσέδωκεν φρ. 2,20 διὰ τὸν προσεχὲ διαγωνισμὸν.
Οἱ ἀποστέλλαντες ἀντὶ δεκαλέπτον τὴν λύσιν διὰ ἀναφορῆται, οὗτοι οἱ ἀποστέλλαντες πένταλέπτον ἀντὶ δεκαλέπτον. (Ἰαμματόσημον ἑθνομικὸν 10 παρὰ ἰσοδυναμεί μὲ 5 λεπτά) ὅσοι διὰ 10 λεπτά χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρὰς.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὸν εἰς τὴν χόραν ἡμῶν ὑψηλοτάτης καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένικου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Ἐσωτερικῶ: Ἐξωτερικῶ:
Ἔτησίαι... φρ. 8,— Ἔτησίαι... φρ. 10,—
Ἐξάμηνος... 4,50 Ἐξάμηνος... 5,50
Τρίμηνος... 2,50 Τρίμημος... 3,—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.
Περίοδος Β' — Τόμος 18ος
Ἐν Ἀθήναις, 16 Ἀπριλίου 1911

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὀδὸς Ἐδριπίδου φρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβακίον
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.
Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἔτων, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λπ. 25
Ἐν Ἀθήναις
Ὀδὸς Ἐδριπίδου φρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβακίον
Ἔτος 33ον. — Ἀριθ. 20

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠὸ JULES CHANCEL)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ' (Συνέχεια)
Περὶ τῆς τῶν προηγουμένων: Ὁ μικρὸς Λουδοβίκος Κορμᾶς εἶχε φυλακισθῆ ὡς ἱεροχὸς τῆς ἐναντίου τοῦ Ναπολεόντος ἀποπειρας. Ὁ Ναπολεὼν ἀκούσας τὴν ἀπολογία τὸν καὶ πεισθεὶς ὅτι ἦτο ὄχι μόνον ἀθῶος ἀλλὰ καὶ σωτὴρ τῆς ζωῆς του, τὸν ἀποφυλάκισεν, ἐπὶ τῶν ὄρων ἁμῶς νὰ τῷ παραδώσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸν ἀληθινὸν ἐνόχον. Ὁ Κορμᾶς τὸ ὑπόσχεται. Κατὰ τὴν ἐπισκέπτειται τοὺς φίλους του, διὰ τὸν ἰδοῦν ἐλευθερὸν καὶ νὰ χαροῦν, καὶ καταλήγει εἰς τὴν ἐξοχικὴν καβέρταν τῆς μητέρας του, εἰς τὴν ὅποιαν ἐξομολογεῖται ὅτι δὲν αἰσθάνεται πλέον ἔχθραν πρὸς τὴν Βοναπάρτην, ἀλλ' ἀπεναντίας ἀγάπην καὶ θαυμασμὸν.

— Ὁ! αὐτὰ ὅμως δὲν μᾶς ἐξηγοῦν, εἶπεν ἡ μητέρα, γιατί ὁ Βοναπάρτης σου σ' ἐγώσε στὴ φυλακῆν.
Ὁ Λουδοβίκος διηγήθη τότε πάλιν τὴν ἱστορίαν τῆς ἀποπειρας, καὶ ἐξηγήσεν εἰς τὴν μητέρα του διατί δὲν ἠθέλησε νὰ εἴπῃ εἰς τὴν ἀνάγκισιν, ὅτι εἰς τὴν ταβέρταν τῆς γῆρας Κορμᾶ ἀνεκάλυψε τὴν συνωμοσίαν.
Ἡ μητέρα ἐκλαίει ἀκούουσα τὴν τραγικὴν διηγήσιν καὶ τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους εἶχε διατρέξῃ ὁ υἱὸς τῆς.
— Ἀχ, εἶπεν ἔπειτα, εἶσαι γένναλο παιδί, Λουδοβίκε μου, ἀλλὰ γιατί, γιατί ἐπήγες νὰ ἐκθῆσῃς τὴ ζωὴ σου γι' ἀγάπην τοῦ Βοναπάρτη;
Ἡ γῆρα Κορμᾶ δὲν ἦτο κακῆ, εἶπεν ὅμως τὸ μυαλὸ γαλασμένο ἀπὸ τὰς οὐτοπιστικὰς θεωρίας τοῦ συζύγου τῆς καὶ ἀπὸ τὰ λόγια τῶν Ἰακωβίνων, οἱ ὁποῖοι τὴν περιστοίχιζαν.
Ἡ εὐγενὴς πράξις τοῦ υἱοῦ τῆς τὴν συνεικίνησε καὶ, διὰ πρῶτην φοράν εἰς τὴν ζωὴν τῆς, γοηθῶν τὰς πεποιθήσεις τῆς κλονίζομενας.

— Λουδοβίκε, ἐπιθύρσειν, εἶσαι βέβαιος ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀξίζει τὴν ἀφοσίωσίν σου;
— Ναι, μητέρα, εἶμαι βέβαιος, καὶ ὁ Βοναπάρτης γρήγορα θὰ μᾶς πὸ ἀποδείξῃ πρὸς τὸ παρὸν ὅμως, καὶ πρὶν ἀπὸ κάθε τι ἄλλο, χρεωστῶ νὰ ἐμπληρώσω ὅ,τι τοῦ ὑπέσχεθῆκα καὶ νὰ εὐρῶ τοὺς καθύργους.
Ὁ μικρὸς ἦτο πεπεισμένος, ὅτι ἡ μητέρα του ἐγνωρίζε τοὺς συνωμοτάς, οἱ ὁποῖοι συνηθοῦντο εἰς τὸ σπιτάκι τοῦ κήπου τῆς ἀλλὰ ἡ γῆρα τὸν ἐβγαλεν ἀμέσως ἀπὸ τὴν πλάνην του.
— Παιδί μου, τῷ εἶπε, δὲν εἰζεύρω καθόλου ποῖοι εἶνε αὐτοὶ ποῦ μὲν λές. Ἦλθαν ἐδῶ γιὰ πρῶτην φορά τῆ βραδυὰ ποῦ τοὺς εἶδες. Μοῦ γύρεσαν δωμάτιο μοναχικὸ, τοὺς ἐδείξα τὸ σπιτάκι τοῦ κήπου, καὶ αὐτὸ ἦταν ὄλο' ἄλλο δὲν ξέρω.

Ὁ Λουδοβίκος ἀπεγοητεύθη τελείως ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν, ἡ ὅποια κατέρριπτε διαμῆς ὅλον τοῦ τὸ οἰκεδὸν μαρμα. Ἐβασίλειτο εἰς τὴν μητέρα του, ἦτο βέβαιος ὅτι αὐτὴ θὰ τῷ ἐδίδεν ὅλας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες διὰ νὰ ἐπανεύρῃ εὐκόλως τὰ ἴχνη τῶν συνωμοστῶν, καὶ ἰδοῦ ὅτι τὰ ἴχνη αὐτὰ ἐξηφανίζοντο ἀποτόμως.
Ἐν τούτοις ἠρώτησε πάλιν μὲ τρέμουσαν φωνήν:
— Ἀπὸ τότε οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι δὲν ξαναφάνησαν ἐδῶ;
— Ὁχι, δὲν τοὺς ξαναεἶδα.
— Ἀχ! ἔκαμν ὁ μικρὸς στρατιώτης, πίπτων ἀπηλπισμένος εἰς ἓνα κάθισμα, δὲν θὰ μπόρεσω νὰ ἐκπληρώσω τὴν ὑπόσχεσί μου!
Καὶ ἔμεινε σιωπῶν καὶ σκεπτικὸς.
Βλέπουσα τὸν υἱὸν τῆς τῶσον λυπημένον, ἡ γῆρα Κορμᾶ προσεπάθησε νὰ τὸν παρηγορήσῃ. Ἐπὶ εἶπεν, ὅτι πιθανὸν νὰ ἦταν ὅτι ἀν ὁ ἄνθρωπος τοῦ οἴκου ἐπανήρχοντο, θὰ τοὺς ἀνεγνώριζεν, ὅτι βεβαίως θὰ ἐπανήρχοντο...
— Ναι, ἀλλὰ πότε; ἀνέκραξε στενάζων ὁ Λουδοβίκος δὲν ἔχω παρὰ τρεῖς ἡμέρας.
Μετ' ὀλίγα ἀκόμη λεπτὰ ἀπελπίστας, ὁ μικρὸς στρατιώτης ἐσηκώθη καὶ ἐπήγεν εἰς τὸν οἰκισκόν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εὕρισκον ἐκεῖ κανὲν τεκμήριον, ἱκανὸν νὰ τὸν θέσῃ ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν κακούργων.
Ἡ αἰθουσα ἦτο εἰς τὴν ἰδίαν κατάστασιν, ὅπως τὴν εἶχεν ἰδῆ ἀπὸ τὸν φεγγίτην τῆς σπέτης, τὴν ἐπέτρην τῆς ἀποπειρας. Ἐδαιανά βαρβελία, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκάθητο οἱ συνωμοτάς, περυστοίχιζαν ἀκόμη τὴν μι-

Ἐχ!.. δὲν θὰ μπόρεσω νὰ ἐκπληρώσω τὴν ὑπόσχεσί μου!.. (Σελ. 157, στ. γ')